

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Karolinou Šťastnou jako samosoudkyní ve věci žalobce: **1. Východočeská tenisová**, IČ 26562812, se sídlem Pardubice, Brožíkova 550, zast. Ing. Petrem Makrlíkem, bytem Němčice 154, Staré Hradiště, proti žalovanému: **Východočeský oblastní tenisový svaz**, IČ 228762251, se sídlem Pardubice, K Vinici 1901, zast. JUDr. Richardem Malečkem, advokátem se sídlem v Praze, Lužná 2, **o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady,**

t a k t o :

- I. **Návrh, aby soud určil, že usnesení valné hromady Východočeského oblastního tenisového svazu ze dne 21.3.2014 je nezákonné, se z a m í t á .**
- II. **Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 11.594,20 Kč k rukám advokáta žalovaného JUDr. Richarda Malečka, do 3 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se proti žalovanému domáhal určení neplatnosti, resp. nezákonnosti usnesení valné hromady, která se konala dne 21.3.2014. Žalobce namítal, že žalovaný neumožnil na své ustavující schůzi účast řádných delegátů, kteří chtěli vykonávat svou činnost v rámci žalovaného, neumožnil účast řádným členům ČTS, a tedy i žalobci, a to v počtu více jak 65 % oprávněných klubů, například Česká Skalice, Vrchlabí, Lomnice nad Popelkou, Přelouč, Adršpach, Náchod, Kramolna, Bukovina, Harrachov, Studenec, Kratonohy, Chrastí u Chrudimi a dalším. Dále žalobce namítal, že nebyla umožněna účast více než 20 právnickým osobám, které se chtěly účastnit valné hromady, protože chtějí pracovat v rámci tenisového dění v regionu, a že bylo zabráněno účasti řádných členů za použití ochranky a za pomoci fiktivních nařízení, která vyžadovala nahlášení delegáta 14 dní před valnou hromadou, zatímco kluby, které přislíbily volit dle pokynů žalobce, byly vyzvány k zaplacení registračního poplatku několik dní před valnou hromadou a delegáta vyslat mohly.

Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a uvedl, že tvrzení žalobce se nezakládají na pravdě a že valná hromada Východočeského oblastního Tenisového Svazu dne 21.3.2014 proběhla v souladu s právními normami.

Po provedeném řízení soud návrh na určení neplatnosti, resp. nezákonnosti rozhodnutí valné hromady žalovaného spolku ze dne 21.3.2014 zamítl na základě následujících skutkových zjištění:

Podle čl. 1 jednacího řádu Valné hromady konané 21. března 2014 platí, že účastníky valné hromady jsou delegáti klubů s hlasem rozhodujícím nahlášení dle zveřejněných podmínek, pozvaní hosté a členové stávajícího výkonného výboru a dozorčí rady.

Podle článku III bodu 3 stanov žalovaného mohou být kluby kolektivně registrovány u žalovaného dle ustanovení Registračního řádu českého tenisového svazu. Klub, který nechce být nadále kolektivně registrován, má právo svou registraci jednostranně písemným oznámením zrušit. Stejně důsledky jako jednostranné zrušení registrace má i nezaplacení příslušného registračního poplatku ani po uplynutí termínu stanoveného v písemné výzvě k jeho dodatečnému zaplacení.

Z článku III bodu 4 stanov žalovaného soud zjistil, že členství jiným právním osobám, které nejsou registrovány dle ustanovení ČTS, mohou udělit příslušné orgány žalovaného, a to pouze takovým právníckým osobám, které mají zájem podílet se zejména finanční a jinou podporou na rozvoji tenisu.

Podle článku III bodu 7 stanov žalovaného zaniká členství klubu ve VčOTS vyloučením klubu pro nezaplacení registračního poplatku.

Podle článku V bodu 1 stanov žalovaného svolává prezident valnou hromadu písemnou pozvánkou zaslanou členům-právníckým osobám spolu s termínem a programem valné hromady, nejpozději patnáct dnů před dnem konání valné hromady.

Podle článku V bodu 3 stanov žalovaného je valná hromada tvořena pověřenými zástupci členů-právníckých osob (dále jen delegáty) s hlasem rozhodujícím. Každý člen-právnícká osoba VčOTS má právo na účast jednoho delegáta. Kluby VčOTS, které mají 40-70 registrovaných hráčů v ČTS k poslednímu dni měsíce půl roku před konáním VH, mají právo vyslat dva delegáty, kluby, které mají více, než 70 registrovaných hráčů v ČTS k poslednímu dni měsíce půl roku před konáním VH, mají právo vyslat tři delegáty. Účastnit se VH mohou delegáti z klubů, které mají splněny závazky vůči VčOTS (uhrazena kolektivní registrace, poplatky za soutěže družstev a jednotlivců apod.).

Podle článku V bodu 6 stanov žalovaného je valná hromada usnášeníschopná, pokud je přítomna alespoň polovina delegátů s hlasem rozhodujícím.

Ze zápisu z Valné hromady žalovaného spolku ze dne 21.3.2014 soud zjistil, že ta byla zahájena v 17:24, přičemž dle mandátové komise bylo přítomno 70 delegátů z 99 pozvaných, kdy nahlášeno bylo 76 delegátů.

Z usnesení předmětné valné hromady soud zjistil, že bylo přítomno 70 delegátů z 99 pozvaných a 76 nahlášených, a že valná hromada zvolila následující orgány žalovaného spolku: Prezidenta, Výkonný výbor, Dozorčí radu a členy rady Českého tenisového svazu za východočeskou oblast.

Z výpisu ze spolkového rejstříku vedeného Městským soudem v Praze pod sp. zn. L 66290 soud zjistil, že žalovaný spolek je pobočným spolkem Českého tenisového svazu, z. s., a že jeho nejvyšším orgánem je valná hromada.

Ze zápisu 33. zasedání výkonného výboru žalovaného ze dne 17.2.2014 soud zjistil, že byla zahájena příprava valné hromady s tím, že bylo uloženo, aby kontaktním osobám klubů splňujících podmínky účasti byla zaslána do 5.3.2014 pozvánka na valnou hromadu s návrhem programu, do 19.3.2014 pak měly být zaslány delegátům valné hromady materiály pro jednání valné hromady (jednací a volební řád). Za splnění zodpovídala prezidentka žalovaného, Ing. Kašpříšín.

Ze zápisu 34. zasedání výkonného výboru žalovaného ze dne 7.3.2014 a z usnesení, které bylo přijato na tomto zasedání, soud zjistil, že dle vyjádření prezidentky žalovaného Ing. Kašpříšín a pana Zaplatilka byly všem klubům zaslány pozvánky s určením počtu delegátů a ti také byli upozorněni, že do 14.3.2014 musí zaslat e-mail s kontaktními údaji svého/svých delegátů pro zaslání podkladů do jednání, a že se v den konání valné hromady všichni delegáti musí prezentovat předložením ověřeného dílu pozvánky s jejich podpisem.

Z oznámení o konání valné hromady žalovaného soud zjistil, že toto oznámení mělo být vyvěšeno na webu žalovaného, byly zde oznámeny termín a místo konání valné hromady a byla zde informace o tom, že kluby splňující podmínky účasti na valné hromadě obdrží do 5.3.2014 pozvánku.

Z průvodního dopisu a pozvánky na valnou hromadu soud zjistil, že členským organizacím bylo sděleno, kolik delegátů mohou na valnou hromadu vyslat a byl jim zaslán formulář pozvánky v závislosti na počtu delegátů.

Z e-mailu zasláného dne 19.3.2014 prezidentkou žalovaného Milanu Chmelařovi bylo zjištěno, že mu tímto e-mailem byly zaslány materiály pro konání valné hromady.

Z programu předmětné valné hromady bylo zjištěno, že zaslán byl současně i jednací řád a volební řád. Hlavními body valné hromady byl přednes zpráv prezidentky a dozorčí rady, volba prezidenta, výkonného výboru, dozorčí rady a Rady ČTS za východočeskou oblast.

Z prezenční listiny předmětné valné hromady soud zjistil, že celkem je uvedeno 84 přítomných osob, z toho 76 delegátů, přičemž 6 delegátů se na valnou hromadu nedostavilo.

Z kopií delegačních lístků na valné hromadě soud zjistil, že je zde uvedeno celkem 70 delegátů, 8 hostů a záznam o 6 delegátech, kteří se nedostavili.

Ze zprávy prezidentky žalovaného soud zjistil, že ta shrnula uplynulé 4 roky fungování žalovaného, včetně událostí vedoucích k jeho založení.

Ze zprávy dozorčí rady žalovaného soud zjistil, že ta za poslední 4 roky neshledala žádné závady ve fungování žalovaného spolku.

Ze zprávy mandátové komise žalovaného zjistil, že průběh prezence probíhal klidně až do příchodu 25 převážně mladých osob, které nebyly v prezenční listině na seznamu nahlášených delegátů, kteří zpočátku nebyli schopni vysvětlit, proč přišli a koho reprezentují. Následně dorazili Ing. Makrlík, Ing. Bláha a Bc. Tlapa, kteří pořizovali vizuální záznam,

začali tyto osoby o důvodech účasti informovat a chtěli využít připravené formuláře o udělení plných mocí, které jim měly umožnit vstup na valnou hromadu. Těm bylo sděleno, že vpuštění budou pouze zástupci klubů/oddílů, které splňují podmínky účasti dle Stanov žalovaného.

Ze zápisu z 35. zasedání výkonného výboru žalovaného ze dne 3.4.2014 a z usnesení na něm přijatého soud zjistil, že byl konstatován incident, kdy na předmětnou valnou hromadu se snažila dostat organizovaná skupina osob pomocí předložení nakopírovaných plných mocí nepochopitelně pro zástupce obchodních firem s tím, že jdou na ustavující valnou hromadu nového spolku. Také bylo konstatováno, že ochranka byla na místě za účelem zabezpečení Davisova poháru.

Z usnesení ze 3. zasedání výkonného výboru žalovaného ze dne 2.6.2014 soud zjistil, že ten vzal na vědomí informace o probíhajících jednáních mezi Ing. Makrlíkem a žalovaným.

Z listiny označené jako prezenční listina přítomných na VH Východočeského oblastního tenisového svazu soud zjistil, že je zde uvedeno 36 právnických osob, které měly být dle tvrzení žalobce zastoupeny na valné hromadě, přičemž se mezi nimi vyskytují i osoby jako je ASV AUTOSERVIS, NOR Invest Group a.s., EXCALUBUR RESTAURACE, ZMT s.r.o., MIKA a.s či MIKA s.r.o.

Z výsledku prezidenta žalovaného soud zjistil, že ten byl na předmětné valné hromadě přítomen u prezence. Uvedl, že pravidla pro stanovení delegátů vyplývají přímo ze stanov, kdy jednotlivé kluby mají přidělen počet delegátů podle počtu členů 6 měsíců před konáním valné hromady. Dále vypověděl, že podmínkou účasti na valné hromadě je zaplacení registračního poplatku a pouze takovým klubům je pak zaslána pozvánka na valnou hromadu. Kluby splňující podmínky následně mají zasílat jména delegátů, přičemž změnit kandidáta je možné nejpozději do 24 hodin před konáním valné hromady. Pouze řádně navržené a pozvané delegáty byli vpuštěni na předmětnou valnou hromadu. Ing. Makrlík měl obcházet neaktivní kluby bez zaplacené registrace a ti měli vysílat delegáty, kteří nebyli pozvani a dokonce na valnou hromadu přišli i lidé, kteří s tenisem neměli nic společného, přičemž tito lidé na valnou hromadu vpuštění nebyli. Potvrdil, že na valné hromadě byla přítomna ochranka, ale uvedl, že to bylo z důvodu zapůjčení Davisova poháru, který má velkou hodnotu, na valnou hromadu. Zbrání si žádných nevšiml.

Podle § 258 o. z. může každý člen spolku nebo ten, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany, navrhnout soudu, aby rozhodl o neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku pro jeho rozpor se zákonem nebo se stanovami, pokud se neplatnosti nelze dovolat u orgánů spolku.

Podle § 259 o. z. zaniká právo dovolat se neplatnosti rozhodnutí do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o rozhodnutí dozvěděl nebo mohl dozvědět, nejpozději však do jednoho roku od přijetí rozhodnutí.

Podle § 260 odst. 1 o. z. soud neplatnost rozhodnutí nevysloví, došlo-li k porušení zákona nebo stanov, aniž to mělo závažné právní následky, a je-li v zájmu spolku hodným právní ochrany neplatnost rozhodnutí nevyslovit.

Podle § 260 odst. 2 o. z. soud neplatnost rozhodnutí nevysloví ani tehdy, bylo-li by tím podstatně zasaženo do práva třetí osoby nabytého v dobré víře.

Po provedeném dokazování a za aplikace shora citovaných zákonných ustanovení dospěl soud k následujícím skutkovým a právním závěrům vedoucím k zamítnutí podaného určovacího návrhu:

Žalobce se domáhal vyslovení neplatnosti valné hromady ze dne 21.3.2014 s odůvodněním, že řádní delegáti nebyli na valnou hromadu vpuštěni za pomoci ozbrojené ochranky, a že valná hromada nebyla usnášeníschopná. Žalobce nikterak neprokázal své tvrzení, že zde byli řádní delegáti, kteří měli nárok být přítomni na valné hromadě a vpuštění nebyli. Jak vyplývá ze stanov žalovaného, podmínkou pro možnost účastnit se valné hromady je uhrazení veškerých závazků vůči žalovanému, zejména pak kolektivní registrace. Žalobce nijak nedoložil, že jím jmenované kluby měly skutečně uhrazeny závazky vůči žalovanému, zejména poplatek za registraci, a byly tudíž způsobilé účastnit se valné hromady. Pokud nebyly řádnými delegáty, nebylo jim upřeno žádné právo v souvislosti s vykázaním z valné hromady a soud nemohl dospět k závěru, že by valná hromada proběhla v rozporu se zákonem či stanovami. Obdobně nebylo prokázáno, že Ing. Petr Makrlík byl řádným delegátem člena žalovaného, jak bylo tvrzeno v žalobě. To, že tvrzeným delegátům zabránila ve vstupu ochranka, pak nemá právního významu pro posuzovanou otázku, jelikož je záležitostí svolavatele, jak si zajistí organizaci a průběh valné hromady. Na první jednání soudu se řádně předvolaný žalobce nedostavil a zbavil se tak možnosti být soudem poučen podle ustanovení § 118a o.s.ř. a případně požádat o poskytnutí lhůty dle § 118b o.s.ř.

Co se týče námitky, že valná hromada byla neusnášeníschopná, toto tvrzení opět nebylo prokázáno. Žalovaný soudu doložil listiny, ze kterých vyplývala existence 99 delegátů, přičemž stanovy pro usnášeníschopnost vyžadují přítomnost minimálně poloviny z nich. Dle zápisu z valné hromady pak bylo přítomno 70 delegátů. Žalobce soudu nepředložil žádné důkazy, ze kterých by bylo patrné, že skutečně přítomných delegátů bylo méně, či že kvorum pro usnášeníschopnost bylo vyšší, neunesl tudíž své důkazní břemeno.

Žalobce dále namítal neplatnost valné hromady spolku z důvodu, že na ni nebyli vpuštěni zástupci právnických osob, které pracují a rády by pracovaly v rámci tenisového dění v regionu. S ohledem na zásadu spolkové autonomie soud dospěl k závěru, že je pouze na příslušných orgánech spolku, jaké osoby vpustí na zasedání valné hromady v pozici hosta, a odmítnutí přítomnosti osob, které nejsou řádnými delegáty, nemůže mít za následek rozpor se zákonem či se stanovami spolku. Dle stanov žalovaného sice mohou být orgány žalovaného za členy uznány i jiné právnické osoby nesdružené v ČTS, které mají zájem na podpoře tenisu v regionu, v řízení však nebylo prokázáno, že by některá z předmětných právnických osob byla orgány žalovaného přijata za člena.

Posledním tvrzeným důvodem neplatnosti usnesení valné hromady byla skutečnost, že žalovaný vyžadoval nahlášení jmen delegátů před valnou hromadou, a že vybraným klubům umožnil zaplacení registračního poplatku těsně před konáním valné hromady. Vzhledem k tomu, že žalobce tato svá tvrzení nedoložil, nepovažoval soud za nezbytné zabývat se otázkou, zda by tato skutečnost mohla znamenat neplatnost valné hromady. Zejména nebylo prokázáno, že by některému z klubů bylo požadavkem na jmenování delegáta v předstihu zabráněno na valné hromadě vykonávat své právo člena spolku, které vyplývá ze stanov.

Ani nedobrovolná neúčast člena spolku (která nebyla v řízení prokázána) při hlasování nemusí mít podle okolností případu vliv na platnost rozhodnutí vydaného valnou hromadou, ač tento člen nebyl k účasti na jednání valné hromady řádně obeslán pozvánkou, a nebyla tak splněna jinak nezbytná procedurální podmínka pro spolkové rozhodování. Pokud by vzhledem k počtu hlasů přítomných osob nadaných právem hlasovat bylo rozhodnutí orgánu spolku přijato i za nesouhlasného názoru neobeslaného člena, není tu důvod usnesení valné hromady soudem zneplatnit (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17.3.2010, sp. zn. 28 Cdo 2773/2008).

Podle judikatury je konstantním pravidlem (v rámci aplikace § 260 odst. 1 o.z. zachovaným), že soud neplatnost usnesení orgánu spolku nevysloví, pokud došlo k porušení zákona či stanov, důsledkem kterého byl pouze nepodstatný zásah do práv osob oprávněných domáhat se vyslovení neplatnosti, resp. nemělo-li porušení závažné právní následky (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18.12.2007, sp. zn. 28 Cdo 4100/2007). Bylo-li tedy porušeno právo člena účastnit se valné hromady a hlasovat na ní o projednávaných otázkách, nebude tato okolnost důvodem k vyslovení neplatnosti rozhodnutí, pokud by bylo napadené usnesení s ohledem na stav hlasování prokazatelně vydáno i při nesouhlasu neobeslaného člena spolku. Žalobce by tudíž musel v řízení prokázat, že účast jím tvrzených delegátů by mohla mít za následek nepřijetí předmětného usnesení, což neučinil.

Ze všech shora uvedených důvodů byla žaloba na určení neplatnosti, resp. nezákonnosti rozhodnutí valné hromady žalovaného spolku, konané dne 21.3.2014, ve výroku I. rozsudku zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení bylo ve výroku II. rozsudku rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že žalovanému byla proti žalobci přiznána náhrada nákladů řízení ve výši 11.594,20 Kč. Náklady řízení jsou tvořeny odměnou advokáta žalovaného za 2 úkony právní služby celkem v částce 5.000,- Kč (2 x 2.500,- Kč), určenou podle § 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 3 písm. a) a § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, v platném znění, a to za účast na jednání soudu dne 10.3.2017 a dne 28.4.2017. Náklady řízení jsou dále představovány paušální náhradou hotových výdajů advokáta žalovaného podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v částce 600,- Kč (2 x 300,- Kč) a daní z přidané hodnoty ve výši 21 % z odměny advokáta a paušální náhrady v částce 1.176,- Kč. Na náhradu cestovních výdajů za cesty právního zástupce žalovaného z Prahy do Pardubic a zpět osobním automobilem zn. Mercedes-Benz RZT 2AT0988, a to na 2 jednání u soudu, celkem v rozsahu 520 km (130 km x 4), je žalobce povinen zaplatit žalovanému částku 2.782,- Kč. Podle § 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, v rozhodném znění, je v roce 2017 sazba základní náhrady za 1 km jízdy 3,90 Kč. Tato částka musela být vynásobena počtem ujetých kilometrů. Průměrná spotřeba paliva vozidla pak byla podle doloženého technického průkazu 5,07 l na 100 km, což bylo také nutno vynásobit počtem ujetých kilometrů a částkou průměrné ceny za 1 l benzínu v roce 2017 podle vyhlášky č. 440/2016 Sb. Vychází se z výpočtu 3,90 Kč x 520 km + 520 km x 0,0507 (spotřeba) x 28,60 Kč (cena nafty). Z provedeného výpočtu se podávala náhrada cestovního ve výši 2.782,- Kč. Za současného součtu s DPH ve výši 21 % pak jde o částku 3.366,22 Kč. Na nákladech řízení je žalobce povinen zaplatit žalovanému i náhradu za promeškaný čas advokáta v souvislosti s poskytnutím právních služeb podle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu v místě, které nebylo sídlem nebo bydlištěm advokáta, za čas strávený cestou do tohoto místa a zpět. Podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu činí náhrada za promeškaný čas částku 100,- Kč za každou i jen započatou půlhodinu. Právní zástupce žalovaného má nárok na náhradu za promeškaný čas za cesty z Prahy do Pardubic a zpět v rozsahu 12 započatých půlhodin v částce 1.200,- Kč. Po provedeném součtu s daní z přidané hodnoty ve výši 21 % činí náhrada za promeškaný čas právního zástupce žalovaného částku 1.452,- Kč.

Náhradu nákladů řízení, celkem v částce 11.594,20 Kč, je žalobce povinen zaplatit k rukám právního zástupce žalovaného podle § 149 odst. 1 o.s.ř. Žádné mimořádné okolnosti případu, pro které by soud žalovanému proti žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení v plném rozsahu ve smyslu § 150 o.s.ř., nebyly ve věci zjištěny ani tvrzeny.

Lhůtu splatnosti plnění podle výroku II. rozsudku soud stanovil jako třídní podle § 160 odst. 1 o.s.ř., když neshledal důvody pro stanovení delší lhůty.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení, písemně, dvojmo, prostřednictvím podepsaného soudu, ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Pardubicích dne 5. května 2017

JUDr. Karolina Šťastná, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Melichárková